

PENELURI MĂIAȘTIRE

Revistă realizată de cadre didactice și elevi ai școlii

Din sumar

<i>Cuvânt înainte.....</i>	<i>3</i>
<i>1. Suflete de primăvară.....</i>	<i>4</i>
<i>1 Martie</i>	
<i>Sărbătoarea Paștelui</i>	
<i>Obiceiuri și tradiții de Paște</i>	
<i>Așteptând Paștele</i>	
<i>Mireasma primăverii</i>	
<i>2. Educația va schimba lumea.....</i>	<i>8</i>
<i>3. Din lume adunate.....</i>	<i>20</i>

Colectivul de redacție

Coordonatori: Prof. Daniela Nicolaev-Malaxa
Prof. Mădălina Nicoleta Caramalău

Coordonator artistic: Prof. Carmen Marinescu

Redactori: Prof. Adriana Ștefănescu
Prof. Înv. Primar Iulia Simona Andraș

Tehnoredactare: Prof. Mădălina Nicoleta Caramalău

ISSN: 2069-3591

Str. Gorunului, nr 6, Telefon/fax 0236468366
e-mail: scoala5galati@yahoo.com

Cuvânt înainte

Dragi cititori,

Paginile care se dezvăluie acum în fața dumneavoastră alcătuiesc o revistă școlară, creată din sufletele noastre pentru inimile voastre.

În paginile ei, elevii școlii noastre au așternut visuri, bucurii și speranțe. Visuri despre lumea de mâine, bucurii trăite ieri și speranțe că veți fi încântați de strădania lor.

Vă rugăm să o răsfoiți cu atenție și cu multă dragoste, să o citiți cu răbdare și îngăduință.

Noi, dascălii, suntem norocoși pentru că asistăm permanent la metamorfoze, la deschideri de aripi, la zboruri care încep timid și devin din ce în ce mai îndrăznețe.

Vă invităm și pe dumneavoastră, cititorii revistei, să fiți tovarășii noștri în această minunată călătorie!

Vă dorim lectură plăcută!

Director,

Prof. Daniela Nicolaev-Malaxa

SUFLETE DE PRIMĂVARĂ

Mărțișorul – istorie și legendă

Originile sărbătorii mărțișorului nu sunt cunoscute exact, dar prezența sa atât la români cât și la bulgari (sub numele de Martenița) este considerată ca fiind datorată substratului comun daco-tracic, anterior romanizării la primii și slavizării la ultimii, deși legendele populare îi dau alte origini, care, la bulgari, sunt legate de întemeierea primului lor hanat la Dunăre în anul 681. Se mai consideră de asemenea că sărbătoare mărțișorului a apărut pe vremea Imperiului Roman, când Anul Nou era sărbătorit în prima zi a primăverii, în luna lui Marte.

Acesta nu era numai zeul războiului, ci și cel al fertilității și vegetației. Această dualitate este remarcată în culorile mărțișorului, albul însemnând pace, iar roșu – război. Anul Nou a fost sărbătorit pe 1 martie până la începutul secolului al XVIII-lea.

În prezent, în ziua de 1 Martie, românii celebrează sărbătoarea Mărțișorului, triumful primăverii asupra iernii,

obiectul cu șnur alb și roșu fiind un simbol al reînnoirii timpului și al renașterii naturii. Șnurul este fie legat la mână, fie purtat în piept. El se poartă de la 1 martie până când se arată semnele de biruință ale primăverii: se aude cucul cântând, înfloresc cireșii, vin berzele sau rândunelele. Atunci, mărțișorul fie se leagă de un trandafir sau de un pom înflorit ca să aducă noroc, fie este aruncat în direcția de unde vin păsările călătoare, rostindu-se: „Ia-mi negrețele și dă-mi albețele”.

Denis și Răzvan Boșneagă, clasa a V-a A

Învierea Domnului

Sărbătoarea Paștelui este una dintre sărbătorile cele mai importante ale creștinilor. După ce Iisus Hristos a intrat în Ierusalim, la câteva zile a fost judecat și răstignit, iar după trei zile a înviat.

Sărbătoarea Paștelui ne arată dragostea lui Dumnezeu față de noi, oamenii. Este un prilej ca, noi oamenii, să demonstrăm că putem

fi mai buni, mai darnici, mai înțelegători și nu în ultimul rând mai iertători.

În suflet, fiecare om ar trebui să poarte bucuria Învierii Domnului și să spună din toată inima:

„Hristos a înviat!”

iar noi să răspundem cu:

„Adevarat a înviat!”

Paul Gabriel Ciobanu, clasa a III-a A

Desen: Datcu Gabriela, clasa a II-a B

Sărbătoarea bucuriei

Sfintele Paști, sărbătoarea creștină care cheamă oamenii să ia Lumina Sfântă, aduce unica bucurie a Învierii Mântuitorului dar și a tradițiilor religioase, printre care cea a salutului cunoscut de toți: „Hristos a înviat!”, cu răspunsul „Adevărat a Inviat!”. Sărbătoarea Sfințelor Paști este o sărbătoare a bucuriei dată de vestea Învierii. De Paști nimeni nu trebuie să fie trist, să plângă deoarece bucuria este sentimentul care predomină în zilele acestea. Lumina Sfântă de la Ierusalim este adusă sâmbătă seară pentru clerul și credincioșii ortodocși. Lumina este oferită credincioșilor la slujba de Înviere.

Aceasta începe în jurul orei 23:00 în lăcașurile de cult după care la miezul nopții, preotul iese din biserică și cheamă credincioșii cu îndemnul: „Veniți de luați Lumină”. După ce lumânările oamenilor sunt aprinse, toți înconjoară biserica de trei ori, cântând: „Hristos a înviat din morți cu moartea pe moarte calcând și celor din morminte viață dăruindu-le”, apoi în biserică se continuă slujba de Înviere. Credincioși obișnuiesc să aducă la biserică în noaptea Învierii, ouă vopsite, cozonac, pască și alte preparate de Paști pe care preoții le sfințesc marcând astfel încheierea postului.

Tot de Paști, credincioșii aprind lumânări la mormintele celor dragi și dau de pomană celor sărmani. Săptămâna de după Înviere se numește Săptămâna Luminată.

Cea mai mare sărbătoare a creștinilor, Învierea Domnului, este prilej pentru români, de a trăi clipe de bucurie sfântă,

Mâncarea tradițională este carnea de miel deoarece este simbolul lui Isus. Multe dintre obiceiurile pascale sunt legate de ou. Obiceiul colorării ouălor s-a transmis creștinilor și ele se vopsesc în Joia Mare, niciodată în Vinerea Mare. Aceasta reprezintă un obicei străvechi la români. Ciocnitul ouălor semnifică sacrificiul divinității. În dimineața zilei de Paști, toți trebuie să se spele pe față cu apa în care s-a pus un ou roșu și să se bănuți, crezându-se astfel după obicei că vor fi sănătoși tot anul. De Paști mai există tradiția de a se purta haine noi în semn de respect pentru această sărbătoare. Lumina adusă de la slujba de Înviere se păstrează pentru a fi la îndemână în cazuri de grindină, trăsnet, când va fi reaprinsă. Tot de Paști există credința că cerurile se deschid, permițând sufletelor celor morți să se întoarcă acasă pentru a-și proteja rudele.

Există și credința că cine moare în ziua de Paști (Săptămâna Luminată), merge direct în Rai, fiindcă ușile Raiului sunt deschise, iar cele ale Iadului, închise. Obiceiurile de Paști diferă de la țară la țară. Sărbătoarea Învierii Domnului este cea mai importantă dintre toate sărbătorile de peste an și este precedată de Duminica Floriilor. Învierea Domnului este cea mai veche sărbătoare creștină și a fost și va rămâne inima spiritualității ortodoxe.

Robert Eduard Vlasiu, clasa a VI-a A

Obiceiuri și tradiții românești de Paște

Învierea Domnului este una dintre cele mai importante și mai frumoase sărbători ale creștinătății. Ea are darul de a aduce familia împreună și este plină de obiceiuri tradiționale pe care le poate pune în aplicare

întreaga familie. Cel mai răspândit obicei creștin de Paște este vopsirea de ouă roșii. Acestea sunt nelipsite de pe masa copioasă din prima zi a acestei sărbători și fac deliciul celor mici care abia așteaptă să le ciocnească.

Înainte nu se accepta ca ouăle să aibă altă culoare în afară de culoarea roșie. Astăzi, lucrurile s-au mai schimbat, iar mamele, bunicile și copiii le colorează cu verde, albastru sau galben.

Există mai multe legende legate de obiceiul vopsirii ouălor în cultura românească. Cea

mai populară dintre ele spune că Maica Domnului, care venise să-și plângă fiul răstignit a observat coșul cu ouă lângă

cruce și acestea erau înroșite de sângele care picura din rănilor lui Iisus.

În noaptea de Înviere, credincioșii sunt încurajați să meargă la biserică și să ia lumină. Cele mai multe familii păstrează restul de lumânare rămasă nearsă după slujbă și o aprind în cursul anului, când au un mare necaz.

La sfârșitul slujbei de Înviere, preotul împarte tuturor sfintele Paști și îi împărtășește pe cei mici.

În România, toate familiile servesc la masa de Paște carne de miel

preparată variat: ciorbă, drob și stufat.

Mielul este simbolul Mântuitorului Iisus Hristos, care s-a sacrificat pentru salvarea omenirii.

Pasca, acest preparat dulce, obținut din aluat, brânză și stafide, este printre felurile preferate de cei mici. Pasca se prepară o dată pe an de către mame și bunici.

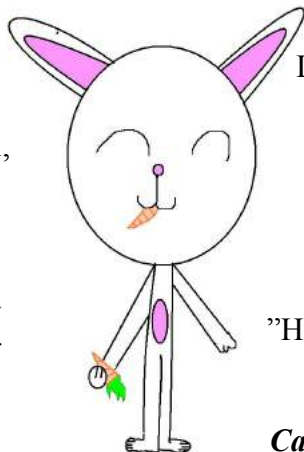

Adriana Maria Grigore, clasa a III-a B

Așteptând Paștele

Așteptăm cu nerăbdare
Sfintele noastre sărbători,
Când Iisus va învia
Și pe toți ne-o bucura.

Cozonaci vor fi pe masă
Și mâncarea doar aleasă.
Oură roșii vom ciocni
Și nespun ne-om veseli.

Iepurașul va aduce
La copii daruri frumoase.
Natura renaște,
Zilele-s mai luminoase.

Pace și lumină sfântă
În suflet vom așeza
Cu credință la biserică
"Hristos a înviat!" vom cânta.

*Iuliana Ciucă,
Camelia Teodorescu, Clasa a II-a B*

Mireasma primăverii

Ghiocei și viorele
Haideți să dansăm cu ele!
Primăvara a sosit,
Rândunica ne-a trezit.

Vremea bună de-o să vie,
Mare, mare gălăgie
Se aude de prin văi
De la fete și flăcăi.

O rază trandafirie
Plină e de bucurie.
Ea-ncălzește florile
Și deschide inimile.

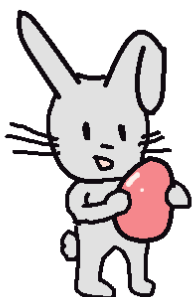
Curcubeul colorat
Ivit pe ceru-nseninat
Pune suflet veseliei
Și capăt monotoniei.

*Ioana Pricop,
Iris-Maria Pohonțu, clasa a IV-a A*

Cu lumină descompusă
Ouăle împodobim
Și în sufletele noastre
Învierea s-o primim.

*Prof. învă. primar, Tatiana
Lăbuș*

EDUCAȚIA VA SCHIMBA LUMEA

Portretul dascălului ideal

„Ca să fim noi oameni, au fost alți oameni, și ca să fie alți oameni, suntem noi oameni.”

Nicolae Iorga

Un dascăl ideal trebuie să fie:
INTELIGENT ca EINSTEIN,
INEDIT ca EMINESCU,
ÎNȚELEPT ca SENECA,
MODEST ca NEWTON,
MĂRINIMOS ca CREANGĂ,
CU DĂRUIRE ca IISUS.

Dascălul a fost, este și rămâne cel mai important pilon al formării societății, este persoana care sădește în discipolii săi nu doar cunoștințe, ci și atitudini față de propria persoană, față de tot ce-l înconjoară.

Un dascăl bun învață din experiență, învață atunci când își ascultă învățăceii, îi observă și tot ce descoperă devine parte a competențelor lui profesionale. Un dascăl ideal trebuie să dea dovadă de integritate, respect, încredere, onestitate și responsabilitate în tot ceea ce face.

Funcția unui pedagog se exprimă prin îndeplinirea rolului de model, partener, povățuitor. Ea se realizează prin crearea unei atmosfere generale de securitate și

încredere, prin încurajarea succeselor fiecărui copil, prin crearea unui flux de simpatie între cadrul didactic și discipol.

Din punct de vedere profesional, dascălul ideal este cel preocupat de aplicarea principiilor didactice ale teoriei instruirii, cât și de implicațiile psihologice ale actului transmiterii cunoștințelor.

„Educația voinței este opera de căpetenie a omului.”-zicea I. Găvănescu. Stimularea voinței trebuie să se realizeze prin apelul la imitație, curiozitate, rațiune, exemplu, sugestie și compararea cu ceilalți și cu sine însuși.

În nobila profesie pe care o am nu-mi doresc decât să-i învăț pe elevii mei cuvântul, să-i învăț să exprime corect ce gândesc, să îndrăgească graiul strămoșilor, să-și cinstească părinții, să-i învăț ce-i frumos și bine.

Un dascăl ideal este cel ce pune mai presus de toate datorita față de munca pe care o îndeplinește, poate fi flexibil și capabil de a găsi ieșire din orice situație creată, știe să fie la curent cu tehnologiile moderne și capabil să le îmbine cu cele tradiționale.

Nu voi uita niciodată ziua când am pășit în sala de clasă, privirile micuților cu inimile ticăind de emoție. Atunci am înțeles că nimeni nu va putea instrui și educa eficient un copil, dacă nu-și va preciza ce așteaptă societatea de mâine de la acesta...”

Prof. învă. primar, **Liliana Cioacă**

My Favourite Job

I like many jobs, but my favourite is teaching.

When I grow up, I would like to be a teacher. I think it is fun, but it's also hard work. You can choose to teach whatever you like, and help pupils discover new and interesting things that will make them better understand nature, science and technology.

I believe this job is also a hard one because it requires a lot of energy in order to pass the information to 20-30 kids

and keep them focused for 50 minutes. Today, technology gives teachers new tools like laptops, projectors, interactive software applications that assist them in classes. But the expansion of high-speed internet means that basically everybody has almost instant access to a huge database full of information and discoveries on every aspect of life. This puts some pressure on the teachers, who must try to be always updated with everything new in their field.

If I become a teacher, I will try to make my classes interesting and funny, because

I believe that learning should be a fun process where everybody is free to ask questions and answer to questions asked by others. I hope I can make my pupils realize that school prepares them for life and although, as I previously said, Internet has virtually any information that you need, you must know what to search and where.

These are some of the reasons why I want to become a teacher. I think I will discover more in the years to come.

Vlad Manea, clasa a VI-a A

Locul în care înveți distrându-te Casa experimentelor

Elevii clasei a IV –a A nu vor uita niciodată ziua, când au pătruns în Casa Experimentelor și s-au familiarizat cu noțiunile de fizică și de chimie, descoperite de ei înșiși prin jocuri, și nu din manual.

De la intrare și până la ieșire, curiozitatea copiilor nu le-a dat pace și s-a manifestat permanent la cel mai înalt nivel, încercând o bună parte din cele 100 de experimente.

Deși suntem la începutul drumului în știință, explicațiile clare și accesibile de pe panourile fiecărui exponat i-au ajutat și ghidat pe copiii cu maximă precizie să

expuse în acest centru științific, primul, de altfel, din România.

Călătoria a început de la Banda muzicală, unde au văzut că se poate cânta și cu picioarele, mișcându-le pe un bas, apoi au fost atrași de Muzica la pahare. A început distracția și fiecare copil a fost liber să-și satisfacă curiozitatea prin toată această expoziție interactivă.

Au văzut cum se produce un fulger adevărat cu ajutorul Bobinei Tesla, au făcut valuri într-un bazin, au desenat în oglindă, au creat imagini din pilitură de fier cu ajutorul magneților și au privit fascinați prin ochelarii prismatici.

Curând s-a format rând la Liftul lui Munchausen – pârgii din lanțuri, la Generatorul Van de Graaff, la Patul Fachirului pe care cu toții l-au încercat, curioși fiind cum se poate sta cu spatele pe 2 000 de cuie fără să te rănești.

A fost foarte palpitant și distractiv pentru că elevii au atins absolut toate materialele și s-au jucat învățând ceva nou.

Posibilitățile de experimentare erau multe, doar că nivelul lor de cunoștințe le îngreuna capacitatea de înțelegere. Prin urmare, promitem să revenim.

Prof. inv. primar Constantina Hulaș

The Importance of the English Language in Today's World

Several factors make the English language essential to communicate nowadays.

First of all, English is the third largest language by number of native speakers, after Mandarin and Spanish, and the most common language to communicate. This means that two people who come from different countries usually use English as a common language to communicate. That is why everyone needs to learn the language in order to get in touch on an international level.

Second, it is used for education

and science. English is also essential to the field of education. In many countries, children are taught and encouraged to learn English as a second language.

Internet and press. On the Internet, the majority of websites are written and created in English. It is the primary language of the press: more newspapers and books are written in English than in any other language, and no matter where in the world you are, you will find some of these books and newspapers available.

Resources Make Learning English Easy. Although many people think that it is very

difficult and confusing, English is actually the easiest language of the world to learn because there are so many resources available. It's easy to learn compared to other languages, the vocabulary is simple.

Travel and Business. With good understanding and communication in English, you can travel around the globe. Knowing English also increases your chances of getting a good job.

Therefore, dear schoolmates, learn English!

Laura Ticu, Alexandru Zagoneanu,

clasa a III-a A

Famous landmarks in London, the capital of England and United Kingdom

London Eye is a giant Ferris wheel on the South Bank of the River Thames in London.

When it opened to the public in 2000 it was the world's tallest Ferris wheel. Each capsule takes about 30 minutes to go around the entire wheel.

Big Ben is the nickname for the Great Bell of the clock at the north end of the Palace of Westminster in London and it usually refers to both the clock and the clock tower.

Buckingham Palace is the London residence and administrative headquarters of the monarch of the United Kingdom. Located in the City of Westminster, the

palace is often at the centre of state occasions and

royal hospitality. Most of Buckingham Palace is

private, but you can visit some of the beautiful State Rooms on public tours in the summer.

With its distinctive stone towers, Tower Bridge is one of London's most famous landmarks.

The suspended bridge crosses the River Thames close to the Tower of London and has become an iconic symbol of London.

Canterbury Cathedral is one of the oldest and most famous Christian structures in England. It forms part of a World Heritage Site. It was built between 1174 and 1497(323 years).

Established in 1753, the British Museum is

The cathedral is decorated with wooden carvings, and dazzling mosaics made of around 30 million pieces of glass. You can climb up the dome too. It's 550 steps to the Golden Gallery at the very top, where you get stunning views across London.

Madame Tussaud's is the world's most famous wax museum. French artist Marie Tussaud's opened her museum on Baker Street in 1835. Since then it has grown into one of London's most popular tourist attractions.

the oldest public museum in the world, and one of the biggest.

It's free too. Its vast collection includes

Commonly known as the Houses of Parliament after its occupants, the Palace lies on the north bank of the River Thames in the City of Westminster, in central London. Inside are over 5 km of corridors, 100 flights of stairs, and around 1,100 rooms.

30 St. Mary Axe (The Gherkin). It is 180m high, with 40 floors of offices, and London's highest restaurant at the top (which is only for people who work in the building).The outside is covered in 7,429 panes of glass -enough to cover five football fields.

cludes Egyptian mummies and priceless medieval manuscripts.

Laura Ticu, Alexandru Zagoneanu,

clasa a III-a A

Discovering Romania

Discovering Romania was a project in which volunteers from different countries came to visit us here, in Romania, and told us about world problems. In my opinion, this project was fun, interesting and a bit challenging as well as we heard new words and different accents. In one month we were visited by Jia Yi Hang, that came from China, and Estevão (Steven) Gueiros, who came all the way from Brazil. Aside from spreading the word about world problems, they also told us a lot of things about their countries.

In the project we learned about being healthy, gender equality, bad and good habits and how we can help diminish the problems by spreading the word, every lesson being extended and explained in a simpler way for us to understand.

Everyone in my class enjoyed this experience and learned at least one new piece of information. During every break before the class everyone was looking forward to what the lesson will be today.

Not everyone understood the accent, but our teacher and another student from the project were there to translate to us.

Discover Romania was an interesting and helpful project for me because we got to debate topics that we normally don't talk about. It opened our eyes to understand the real problems that people have to deal with nowadays.

Another beneficial aspect is that we met different people from faraway places. Each one of them showed us their traditions, food, landmarks and even their educational system.

It was a good thing the fact that the volunteers were speaking English. This way I prepared myself for what's like to get in touch with foreigners. It was a great opportunity to learn new words and become familiar with other accents.

I consider it is definitely important to have this kind of projects because they broaden our horizons and they make us get out of our

I personally loved the project and I hope that there are more coming!

Bianca Alexandru,
clasa a VI-a A

comfort zone.

I am very grateful that I was lucky enough to be given the chance to be part of such a unique project. And I would be more than happy to experiment other interesting projects in the future.

Ioana Nicolaev Malaxa,
clasa a VI-a B

Meeting the Volunteers

It is true that most of the time we don't want to get outside our shells, our bubbles of comfort that represent our culture and what makes us feel like we're at home. We all share that feeling and it's normal.

But recently, we were excited to learn that volunteers coming from different countries would visit our home city and that we would be able to talk with them. These volunteers were students from many countries, respectively from Spain, Egypt, China, Turkey, Brazil and Turkmenistan.

On that first day, they presented us their country, their culture and other facts.

But most importantly, it was fascinating to us that we could actually talk to them, none

of us knowing each other's native language. English was, and still is, the key to communication in most cases.

The students also talked about what we deemed more interesting and more noteworthy – first world problems. It helped us to greatly understand the state of the world we live in, and what we can really do to help. We are sure that not only our class was very happy with the project.

We thank the volunteers for coming here, and being able to talk to us about things that affect all of us. It was a beautiful experience, and we hope that we will be able to have more projects as such.

Radu Drăghici, Sebastian Lungu,
clasa a VIII-a

Landmarks in the United States of America

Lincoln's monument

The 36 Doric style columns surrounding the Lincoln Statue symbolize the 36 states of the United States of America, as they were during Lincoln's presidency. Later on, there were 12 other states on the wall of the monument,

which later joined the union. The walls have inscriptions with some speeches by the US President.

The imposing statue of white marble presents President Lincoln sitting and has a height of 5.80 m. The project chosen by the New York architect Henry Bacon was based on an ancient Greek

temple with 36 columns. When the monument was completed in May 1922, the Union had expanded with a further 12 new states, so that on the outside of the monument walls were the name of 48 states. After the admission of Alaska and Hawaii to the Union, a new plate was added with the names of the new states.

The Washington Monument is an obelisk in Washington, D.C., built in memory of the first president of the United States of America, George Washington.

The monument, made of granite, marble and gneiss, is the highest rock structure and the highest obelisk in the

world, with a height of 169,294 meters. It was designed by architect Robert Mills in the 1840s. The construction itself began in 1843, but was completed only in 1894, nearly 30 years after the architect died. The delay was largely due to the lack of funds and the American Civil War. When it was finished,

on October 9, 1888, the monument was the highest structure in the world and remained the highest until 1889 when the Eiffel Tower in Paris.

Cristina Alexandra Dragu,
clasa a V-a B

O zi frumoasă de toamnă

Colectivul Grădiniței Nr. 44 a organizat diferite activități extracurriculare: întâlnire cu un scriitor, cu un olar și o serie de activități la Complexul Muzeal de Științele Naturii „Răsvan Angheluță „Galați.

Într-o zi frumoasă de toamnă am petrecut clipe minunate alături de scriitorul Angela Baciuc. Mai întâi ne-a făcut să retrăim o parte din poveștile noastre preferate, apoi am ascultat

o poveste scrisă de dumneai.

Să ascuți o poveste spusă de cel care a scris-o e un

fapt inedit. Talentul de povestitor al doamnei Baciuc ne-a ținut pe toți cumiși și atenți cum rar am mai fost.

După discuțiile despre

povestea pe care am ascultat-o, ne-am transformat și noi în creatori de povești. Fiecare avea de spus o întâmplare imaginată. A fost o zi specială. Pentru noi o poveste era doar o poveste, dar acum am văzut cum arată un scriitor, l-am ascultat, l-am simțit și mai ales am înțeles că și noi putem „crea” poveștile noastre. Poate când vom fi mari vom deveni și noi scriitori, care să farmece alți copii minunați.

Întâlnirea cu olarul ne-a amintit de cea mai veche ocupație a omului, prelucrarea lutului-olăritul. Acest meșteșug este o îndeletnicire pe care noi românii o moștenim din adâncul timpurilor.

Cromatică vaselor păstrează tradiții străvechi. Copiii au văzut tehnica de lucru a olarului și au modelat și ei alături de olar. Olăritul presupune forță, îndemânare și cunoștințe deosebite.

Copiii au fost încântați de ceea ce au modelat din lut.

Activitatea desfășurată la Complexul Muzeal de Științele Naturii s-a intitulat „În pădure, pe urmele animalelor”.

Prin vizionarea unei proiecții, copiii s-au familiarizat cu fauna forestieră, mamiferele sălbatice din pădurile României, cu particularitățile și modul

lor de viață, cu urmele pe care le lasă în natură și care

ne ajută să le identificăm.

Materialul biologic conservat, mușajele din gips

și colajele de imagini privind speciile prezentate i-au ajutat să-și fixeze noile cunoștințe.

La finalul activității printr-un concurs pe echipe, copiii s-au întrecut în identificarea amprentei corecte pentru fiecare specie.

Prof. Înv. preșcolar,

Marilena Bercan

Din semințe răsar flori

„Menirea firească a școlii nu e să dea învățătură, ci să deștepte cultivând destoinicirile intelectuale în inima copilului, trebuința de a învăța toată viața”

Ioan Slavici

Fiecare cadru didactic încearcă punerea în practică a unei activități de calitate, însă nu este suficientă doar prezența acestuia și a elevii săi. Educația este un process amplu între școală, familie și comunitate, iar

familia este cel mai important aliat.

S-a demonstrat în timp că parteneriatele „școală – familie” au fost un adevărat succes și și-au îndeplinit de fiecare dată scopul, de aceea revenim cu drag la propunerea a cât mai multor activități ce necesită implicarea părinților.

Fiind învățător la Clasa Pregătitoare A, am propus o activitate recreativă cu părinții cu tema „Din semințe răsar flori”. Activitatea a fost primită cu mult interes. Atât elevii cât și părinții au fost încântați de timpul petrecut împreună, consolidându-și legăturile

deja existente.

Ca o floare să crească are nevoie de hrană, apă și căldură. Pentru a ajuta un copil să-și găsească echilibrul, la fel ca și florile, este nevoie de hrană, căldură și dragoste. Prin activitatea recreativă propusă, părinții au înțeles asemănarea dintre flori și copii, reamintindu-și procesul și etapele de creștere a unui copil.

Prof.înv. primar **Dana-Cristina Tașcă**

Folosim empatia în locul etichetelor

„Sper să las copiilor mei un simț al empatiei și al milei și dorința de a îndrepta relele sociale.”

Anita Roddick

Una dintre situațiile frecvent întâlnite în cadrul unui grup este acțiunea de etichetare.” A eticheta” înseamnă a încadra pe cineva într-o anumită categorie, ca și cum am pune o etichetă cuiva (eticheta este o însușire pozitivă sau negativă): “este rău”, “este nepoliticos”, “este mincinos”, “este cinstit”, “este sufletist”.

Se știe ca noi toți îi judecăm pe ceilalți, după un comportament, după înfațișare, după o greșeala făcută, după atitudine și ca urmare a acestei judecăți apar etichetele . Astfel îi încadrez pe ceilalți -pe baza unei singure acțiuni / sau a mai multor acțiuni - în niște categorii : “rău -bun”, “deștept-prost”, ”onest-mincinos”, “curajos-laș” si lista etichetelor poate continua.

Etichetele pozitive sunt cele care ne încurajează să continuăm să ne purtăm adecvat pentru că ne place sa fim laudati și observăm că toată lumea ne apreciază. Etichetele negative (mai

ales cele primite pentru ceva ce am făcut o singură dată sau rar) ne descurajează, considerând ca nu mai putem demonstra că nu suntem așa si vom sfârși prin a fi dupa cum spune eticheta , astfel ajungem si noi sa credem că suntem așa.

Activitatea, desfășurată în cadrul opționalului ”Formarea caracterului” la clasa a III-a B, a fost o colaborare frumoasă între doamna psiholog Ramona Panceac și doamna învățătoare Violeta Brașoveanu. Scopul acestei activități a fost înlocuirea etichetelor negative pe care și le-au pus elevii unii altora, cu etichete pozitive.

Empatia a fost definită drept capacitatea unui om de a înțelege și de a-i păsa de ce simte celălalt om. Altfel spus este ”capacitatea de a te pune în pantofii celui alt”. Prin diferite jocuri de rol și multe exemple, elevii au răspuns, pe rând, la cele trei întrebări principale pe care trebuie să ni le adresăm mereu:

Cum se simte celălalt acum? (după ce eu i-am făcut/ i-am spus ceva)

Cum m-aș simți eu în aceeași situație?

Ce pot eu să fac ca să nu se mai simtă așa? Îl pot ajuta cu ceva?

În cadrul primei activități de etichetare, elevilor li s-a cerut să scrie însușiri ale colegilor. Un număr de 14 elevi au primit etichete negative, inclusiv etichete referitoare la aspectul fizic.

După activitățile de introducere a noțiunii de empatie și exercițiile aplicative, etichetările negative pe care și le-au dat elevii unii altora au fost mai puține, astfel încât numai 3 elevi au mai primit etichete negative.

Nu ne naștem având empatie, o dezvoltăm încercând mereu să nu facem cuiva ceva ce nu ne-ar plăcea nouă!

Inst. Înv. primar **Violeta Brașoveanu**

Prof. psiholog **Ramona Panceac**

Gânduri de viitor

Privind în urmă cu patru ani, mă văd pășind într-o grădină. O grădină pestriță, cu floricele colorate și pomi care în timp s-au dovedit a fi roditori.

Anii au trecut aproape la fel de repede ca bătaia aripilor unui fluturaș.

Zic „fluturaș” deoarece asta eram, fluturași purtați de adierea vântului cunoașterii.

Urma să ne începem aventura printre bastonașe, litere și cifre sub îndrumarea doamnei învățătoare, care cu răbdare ne-a acceptat toate neputințele. Ne-a învățat să înțelegem tainele naturii, mis-

terele cifrelor, să îndrăgim istoria țării, să fim cinstiți, să iubim munca și să ne facem datoria.

În timp am aflat că panta cunoașterii nu este abruptă și că succesul este suma eforturilor mici făcute zi de zi.

Astfel, debutez într-o nouă etapă care-mi stârnește curiozități dar și temeri în egală măsură.

Noi profesori, noi materii și noi așteptări. Plierea pe cerințele fiecărui dascăl, reorganizarea timpului liber, alte reguli ale clasei, descoperirea tainelor noilor materii. Toate acestea îmi aduc aminte de început, început ce este resimțit de fiecare altfel, așa cum este și firesc.

De asemenea, în anii de școală apar și primele visuri, primele dorințe. Alături de glume și prieteni te simți mai curajos, mai stăpân pe forțele proprii și mai încrezător.

Pe parcursul acestor ani mă voi maturiza, astfel încât să pot înțelege ceea ce îmi doresc să devin. Alegerea viitorului este un joc „de -a baba oarba”. Puțini sunt cei care își știu vocația de mici și își urmează drumul cu pași siguri în timp ce noi ne ghidăm după un instinct.

Clasele gimnaziale le voi întâmpina cu bucurie, încredere și curiozitate.

Iannis Mihai Stere, clasa a IV-a B

Prima dată când am intrat în această școală nu credeam că mă voi integra. Mă gândeam că voi avea o doamnă învățătoare severă și colegi care să nu mă placă, dar nu a fost deloc așa. Doamna noastră învățătoare ne-a învățat multe lucruri interesante, iar colegii au fost foarte prietenoși.

Mă gândesc cum va fi la gimnaziu, când la fiecare materie vom avea

câte un profesor iar materiile vor fi grele sau poate ușoare dacă vom fi silitori și vom învăța bine.

Cunoștințele pe care le-am dobândit în acești cinci ani de studiu îmi vor fi de mare ajutor în clasele ce urmează.

Tot ce doresc să spun este că, dacă ești silitor și serios la învățătură, poți ajunge să ai un loc de muncă bine plătit și să poți avea o viață mult mai ușoară și frumoasă.

Ioana Alexandra Trifan, clasa a IV-a

Îmi aduc aminte și acum cum eram în prima zi de școală. La început am crezut că ne va fi greu, dar cu ajutorul doamnei învățătoare am înțeles totul cu ușurință. Școala ne-a învățat cum să ne purtăm în societate și cum să ocrotim natura.

La gimnaziu cred că mă voi acomoda mai greu pentru că la fiecare oră vom avea un profesor diferit, dar așa va fi până îi vom cunoaște mai bine și până vom învăța să respectăm cerințele fiecăruia.

Anii au trecut mai repede ca gândul. Au fost niște ani frumoși pe care nu îi voi uita niciodată.

Ne va fi dor de doamna învățătoare. Dumneaei va rămâne mereu în inimile noastre.

Bianca Elena Stoiu, clasa a IV-a B

În urmă cu cinci ani, am pășit pragul școlii. Aveam multe emoții. Era un loc nou pentru mine.

Anii petrecuți cu doamna învățătoare sunt unici. Am învățat foarte multe lucruri care mă vor ajuta în viitor.

Doamna mea învățătoare este unică. Nu voi mai putea găsi o astfel de învățătoare.

Va avea loc o schimbare destul de mare în toamna anului acesta. Voi fi elevă în clasa a V-a. La fiecare ma-

terie voi avea un alt profesor. Mă voi strădui să iau nota cea mai bună, nota zece, și să învăț pentru viitor.

Pentru a învăța trebuie să ai ambiție și voință. Dacă nu ai aceste două lucruri, nu va fi prea bine. Indiferent de materie trebuie să te gândești: „învăț pentru mine! Nimeni nu mă obligă să învăț. Mă obligă propria persoană.”

E prea devreme să mă gândesc la liceu sau la facultate. Am destul timp la dispoziție să fac aceste alegeri importante din viața mea.

Sunt multe gânduri de viitor...

Ecaterina Diana Sâmbotin, clasa a IV-a B

Privesc cu nostalgie în urmă și-mi aduc aminte prima zi și de primul pas curtea școlii.

Acum, privind în prezent mă bucur că am învățat fel de fel de lucruri noi în școala primară. Limba română ne-a învățat să scriem și să citim, matematica, să calculăm, geografia, despre tot ce se află în România, iar istoria despre trecutul țării noastre.

Număr lună de lună și chiar zi de zi până voi învăța tainele gimnaziului.

Îmi voi aduce aminte mereu de doamna învățătoare, care s-a străduit să ne explice probleme grele. Noi îi voi

uita niciodată pe colegii mei veseli care făceau ca școala să răsunе de bucurie.

Cu timpul mă voi maturiza și nu voi mai avea teamă de testări și de examene.

Totodată îmi voi da seama că tot ce am învățat îmi va fi de folos în viitor. Îmi doresc să învăț mult mai multe lucruri și să nu-i dezamăgesc pe domnii profesori, iar părinții să fie mândri de mine.

Adriana Sălcianu,
clasa a IV-a B

Primii cinci ani de școală s-au terminat.

Îmi pot aminti și acum, cum am călcat prima dată cu emoție pe coridorul școlii și cum am intrat în clasă și mă uitam împrejur nedumerită deoarece unii colegi îmi erau cunoscuți, alții necunoscuți.

Clasa pregătitoare a fost o clasă de început pe parcursul căreia am învățat să scriem, să citim, să adunăm și să scădem, acestea fiind doar câteva elemente de bază.

Clasa I a venit cu o schimbare majoră, cel puțin pentru mine, această schimbare fiind calificativele. Sinceră să fiu, nu reușeam să iau calificative maxime cam

deloc. Într-un timp dădeam vina chiar și pe doamna învățătoare, care, credeam că are ceva personal cu mine, ceea ce evident, nu era adevărat.

În clasa a II-a cele mai importante momente pentru mine au fost evaluările naționale. Cu multă muncă am reușit să iau punctajele maxime la aceste evaluări.

În clasa a III-a am reținut momentul în care, la un concurs am reușit să fiu singura din clasă care a luat punctaj maxim. Am fost foarte fericită când am fost laudată de către doamna învățătoare.

Clasa a IV-a a fost frumoasă deoarece colegii erau foarte obișnuiți unii cu alții.

Despre viitor nu prea știu ce

să zic. Vor urma clasele V-VIII, iar notele pe care le vom primi ne vor reprezenta și ne vor arăta cu adevărat ce valoare avem.

Mi-e puțin teamă într-adevăr, însă sunt muncitoare și cred că, dacă vreau voi reuși să fiu printre primii elevi. Vor fi materii noi și interesante. Va trebui să ne obișnuim cu gândul că nu o mai avem pe doamna învățătoare și că vor fi alți profesori pentru fiecare materie.

Mă înspăimântă acest gând, însă trebuie să fiu ambițioasă pentru a reuși.

Andreea Iordan,
clasa a IV-a B

Interviul ediției

În acest număr al revistei ne-am oprit atenția asupra activității inspectorului școlar prof. Maricel Nicolae Lazăr, care ne împărtășește câte ceva din experiența sa ca dascăl.

Ce anume v-a îndreptat pașii către profesia de dascăl?

- Cred că viața însăși, pentru că familia mea este formată din dascăli. Părinții mei au fost învățători, surorile mele de asemenea, prin urmare a funcționat puterea exemplului.

Având în vedere experiența dumneavoastră, puteți să faceți o paralelă între elevii de la începuturile carierei dvs. și cei de astăzi?

Diferența este ușor de făcut. Privind retrospectiv, observăm că înainte nu existau tentațiile care ne îmbie în prezent în toate domeniile.

Chiar dacă sistemul era totalitarist, libertățile copiilor existau și aici mă refer la faptul că erau liberi să-și aleagă liceul pe care îl doreau asumându-și responsabilitatea unui eșec, atât ei cât și părinții.

Aveau preocupări sportive, culturale, frecventau bibliotecile, casele de pioneri.

Invazia științei și tehnicii din zilele noastre îndepărtează cultura, sportul de elevi, singurul hobby al majorității copiilor fiind un ecran de tabletă, de calculator, de telefon și mai rar de... film.

Și ar mai fi o diferență: părinții elevilor știau să respecte cadrele didactice și nu se mai "pricepeau" la toate obiectele care se predau în școli, așa cum o fac astăzi deși sunt total străini de domeniile respective.

Diferențele dintre generații sunt, desigur, mari dar, nu ar fi o problemă dacă actualii elevi ar reuși în viață precum predecesorii lor.

V-ar plăcea să mai fiți elev? De ce?

- Dacă s-ar putea să mai fiu din nou elev și să îmi aleg din nou un drum în viață, atunci m-aș orienta spre studiul limbilor străine: engleză, germană și spre studiul informaticii. Consider că s-ar îmbina perfect pentru a-mi contura personalitatea și pentru a face mai ușor față proiectelor din orice domeniu.

De asemenea, mi-ar înlesni comunicarea cu cei în mijlocul cărora studiază fiica mea în Anglia.

Nu cred că mi-aș mai direcționa cariera spre pedagogie așa cum am făcut.

Ce ar trebui să aibă un dascăl pentru a fi aproape de perfecțiune?

- Calitatea esențială a unui dascăl este dragostea față de copii. Cu dorința de a lucra cu copiii și pentru copii, trebuie să te naști așa cum preotul are harul de a ne îndrepta pașii spre Dumnezeu, așa cum doctorul are priceperea de a ne prelungi viața după ce uneori ne-o redă. Dar, atenție! A iubi copiii nu înseamnă a-i răsfăța, a nu le cere nimic, a-i lăsa în voia lor. Înseamnă a îmbina exigența cu bunătatea și cu toleranța. Fără dojană, copilul nu știe să-și aleagă drumul bun.

Ne puteți împărtăși o întâmplare care v-a marcat viața de dascăl?

- O întâmplare consider că a avut loc pe 27 iulie 2006 când pe neașteptate am fost solicitat să merg la un interviu la ISJ Galați pentru ca apoi să ocup funcția de inspector școlar. Acest lucru m-a onorat, cu atât mai mult cu cât am niște colegi foarte valoroși.

Acum, când vă aflați la ISJ, ca inspector școlar vă lipsesc elevii? Ce anume vă lipsește în primul rând?

- La începutul carierei mele de inspector școlar mi-au lipsit foarte mult “micuții” cu care lucram cu pasiune dar și cu exigență. Ne jucam, dar și învățam temeinic. Acum pot spune că îmi lipsesc “gâgâlicile” cu care am lucrat ca învățător ani și ani de zile. Cu elevii mai mari lucrez în prezent câte o oră pe săptămână la două clase. Sigur că este o diferență între a lucra cu cei foarte mici și a lucra cu preadolescenți. Dar viața unui dascăl înseamnă zâmbetul și glasul copilului. Dacă zâmbetul lipsește, viața dascălului la locul de muncă este insipidă, sterilă, seacă.

Menirea noastră este de a descoperi ceea ce este pozitiv la copii și de a folosi calitățile pentru a le îndrepta pașii pe o cale dreaptă.

Reporter: ***Ioana Nicolaev-Malaxa***, clasa a VI-a B

DIN LUME ADUNATE

Curiozități geografice într-adevăr ciudate

Geografia modernă este o știință foarte complexă care are ca scop studierea tuturor aspectelor naturale și artificiale ale Pământului. Planeta noastră este plină de anomalii geografice și geologice, o parte din care sunt rezultatul activității umane. Așa de multe, întrucât, cel mai probabil multe din ele vor rămâne fără o explicație și natura își va păstra cu devotament secretele sale.

Mai jos este o listă de curiozități neobișnuite sau pur și simplu bizare, legate de geografie, geologie și Pământ.

1. Denumire prea lungă pentru a fi memorată

A doua cea mai lungă denumire geografică acceptată din lume este **“Taumatawhakatangihangakoauauotamateaturipukakapikimaungahoronukupokaiwhenuakitanatahu”** (85 de litere) – acesta este un deal din Noua Zelandă – o expresie în maori, ce se traduce ca “locul unde Tamatea, omul cu genunchi mari, care a alunecat, urca și înghițea munți, cunoscut ca mâncător de sol, ce a jucat la fluier pentru iubita sa”.

2. Enclave teritoriale – cazul când n-ai încotro

Lesotho, Vatican și San Marino sunt singurele țări complet înconjurate cu o frontieră

comună doar cu o țară. Lesotho este complet înconjurată de Africa de Sud, iar Vaticanul și San Marino sunt ambele înconjurate de Italia.

3. E mai ușor să spui că, este cea mai lungă denumire de sat

“**Llanfairpwllgwyngyllgogerychwyrndrobwyl llantysiliogogoch**” este cel mai lung nume de sat din lume (și al treilea cel mai lung nume geografic). El este situat în Țara Galilor, și da, atrageți atenția câte litere “l” la rând conține.

4. Hulunbuir, cel mai întins oraș din lume – și ce dacă e stepă?!

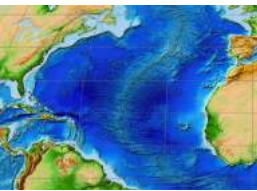
Cel mai mare oraș din lume – în funcție de suprafață, este Hulunbuir (en). El este situat în Mongolia Interioară, o regiune autonomă din Republica Populară Chineză și măsoară 263,953 de kmp.

5. Temperaturi extreme

Cea mai ridicată temperatură de pe Pământ a fost înregistrată în El Aziza din Libia, 56.7 grade Celsius, iar cea mai joasă a fost de -89.2 grade Celsius și a fost înregistrată la stațiunea sovietică Vostok de pe platoul Antarctic, la 21 iulie, 1983.

Cea mai ridicată temperatură medie anuală pe Pământ se înregistrează în Dallo, Ethiopia, care este egală cu 34,4 grade Celsius.

6. Cel mai lung lanț muntos aproape nevăzut

Dorsala Atlanticului, este cel mai lung lanț muntos pe Pământ (are o lungime de 40 de mii de kilometri). Ea este situată de-a lungul mijlocului

oceanului Atlantic. Islanda este doar o parte a acestui lanț muntos, care se află deasupra apei.

7. Cascada dispărută

În 1848, timp de 30 de ore, apa **Cascadei**

Niagara a dispărut de pe stâncile abrupte: la 50 de km în amonte, o barieră de gheață a blocat complet râul.

8. Orașul vertical

Înconjurat de munți, **Hong Kong**-ul nu a găsit prea mult spațiu liber pe malul mării, astfel că s-a dezvoltat pe verticală și a reușit să aibă cei mai mulți zgârie-nori (clădiri având peste 100 m înălțime) din lume (2354), de trei ori mai mulți decât în New York și de patru ori mai mulți decât în Tokyo.

9. Vulcanul de peste noapte

În 1943, într-un lan de porumb din Mexic s-a ivit o fisură, apoi au ieșit gaze și praf; a doua zi de dimineață, era deja format un con de 9 metri, din care erau azvârlite pietre și cenușă. După un an, conul vulcanului se înălța la 300 de metri și deja îngropase sub lavă un întreg sat. **Paricutin** a fost primul vulcan atent studiat de specialiști chiar din momentul formării sale.

10. Mâncătorii de oameni

Numele **Mării Caraibilor** vine de la cuvântul indian *carib*, ce însemna *persoană*, însă el a ajuns să fie preluat sub forma de *canibal*: canibalismul la această populație amerindiană era practicat rar și doar în legătură cu ritualurile războinice, fapt pe care primii europeni ajunși în zonă nu l-au înțeles; ei au crezut că toții indienii erau *mâncători de oameni*.

Profesor, Dana Antohie

Minciuna și Adevărul

Într-o zi, mergând pe cale se-ntâlni mai către vale Minciuna și Adevărul. Minciuna spune Adevărului:

– Bună dimineața, frate!

Adevărul a verificat dacă într-adevăr e o zi bună. S-a uitat în sus, nu a văzut nori de ploaie, s-a uitat împrejur și a zărit mai multe păsărele cântând. Constatând că într-adevăr era o zi bună, i-a răspuns Minciunii:

– Bună dimineața!

– E prea cald azi! zice Minciuna.

Și Adevărul văzu că Minciuna a spus adevărul. Minciuna apoi l-a invitat pe Adevăr să se

scalde în râu. Și-a scos ea hainele, a sărit în apă și i-a spus:

– Să știi că apa e minunată! Vino și tu!

Și de îndată ce Adevărul a sărit în apa râului, cum era de așteptat, Minciuna a ieșit tiptil din apă, s-a îmbrăcat în hainele Adevărului și a plecat mândră prin lume. Adevărul, în schimb, a refuzat să se îmbrace în hainele Minciunii și, pentru că n-avea de ce să-i fie rușine, a plecat dezbrăcat pe stradă.

Așa se face că, în ochii multor oameni, e mai ușor de acceptat minciuna îmbrăcată în adevăr, decât adevărul gol-goluț. Adevărul, de multe ori, ne doare.

Te-ai pregătit să spui adevărul?

Prof. înv. primar, Tatiana Lăbuș

Chemarea mării

Soarele dimineții îmi bate în ferestre, mângâindu-mi chipul somnoros și îmi dă de veste că astăzi, în prima zi de vară, este timpul să mă pregătesc pentru întâlnirea cu marea.

Ziua plecării a sosit cu alaiul ei de bună dispoziție. Totul s-a petrecut ca într-un vis și m-am trezit pe plaja care sclipea în razele jucăușe ale soarelui ce se rostogolea spre marea, care parcă se pregătea să-l înghită.

Nimic nu ar fi putut tulbura atmosfera calmă pe care mi-o ofera prietena mea, marea.

Deodată, am auzit un strigăt din depărtări care părea a se transforma într-un ecou. Era chemarea mării!

Aici sunt, dragă prietenă!

Niciodată nu vei pleca din sufletul meu!

Andrei Gavrilă, clasa a VII-a A

Mika, o nimfă

Mi-am dorit un animal de companie, așa că după ce m-am informat ce mi s-ar potrivi, părinții mi-au cumpărat un papagal nimfă.

Papagalul nimfă este o pasăre veselă, drăgălașă, comică, iubitoare și prietenoasă pe care am numit-o Mika. Se acomodează într-o lună și jumătate, depinde cât de mult timp îți petreci cu ea.

Nimfa trebuie să stea la o temperatură de 20 de grade, dar poate rezista până la -20 de grade.

Ea trăiește în jur de 20 de ani.

De asemenea, nimfa are o creastă; atunci când este în sus înseamnă că este speriată sau încântată, când este întinsă pe cap înseamnă că este supărată sau agitată și când stă oblic, se simte mai mult sau mai puțin mulțumită. Așa că eu mă străduiesc să fie nimfa mea, Mika, veselă și jucăușă.

Vă recomand să vă luați o nimfă!

Alexia Georgiana Lungeanu, clasa a III-a A

Amintiri din excursie

În săptămâna „Să știi mai multe, să fii mai bun!” am fost într-o excursie la **Vulcanii Noroioși** în județul Buzău, sat Berca. Ei se află la o altitudine de 341 m și au o suprafață de 16,5 ha. Ei se împart în două zone: Pâclele Mici și Pâclele Mari. De acolo ne-am luat suveniruri și am admirat vulcanii. A fost minunat!

Am mai vizitat două ferme: una de vaci și una de capre. Cea de vaci se află în județul Vrancea, localitatea Cotești. Aceasta a renăscut pe amplasamentul unei foste ferme de vaci C.A.P (Cooperativa Agricolă de Producție, înainte de 1989). În acest moment, în această fermă se găsesc un număr de: 165 de vaci din rasa Holstein și tineretul aferent, viței și junici. Noi am văzut cum sunt hrănite

vacile. Ele sunt hrănite cu siloz de porumb și fân de lucernă. Laptele obținut merge la o fabrică de procesare.

Ferma de capre se numește „**Caprina, fermă de familie**”. Aceasta se află în județul Buzău, localitatea Oreavu. Această fermă a fost construită de la zero. Aceste capre au fost achiziționate din Austria. Caprele sunt din rasa Sannen. Ele sunt în număr de 500 capete și iezii aferenți. Ele sunt hrănite cu fân de lucernă și furaje granulate.

Laptele obținut de la ele este procesat în cadrul fermei. În secția de procesare se obțin următoarele produse: iaurt, kefir, smântână, telemea, brânză dulce, și lapte proaspăt ambalat, dar și noi ne-am putut bucura papilele gustative savurând aceste produse. Produsele sunt distribuite către populație printr-o rețea door-to-door.

În autocar am fost aproape toți copiii din clasă și câțiva părinți, împreună cu doamna învățătoare. Am ascultat muzică, am cântat și am jucat jocuri.

A fost o excursie minunată de care ne vom aminti mereu cu plăcere!

*Matei-Ștefan Lepădatu
Octavian Constantin Ghelțu,
Clasa a III-a A*

Avenit vacanța mare!

Îmi aduc aminte de vacanța de la sfârșitul clasei a II-a. Era o vară călduroasă. Nimic nu anunța vestea pe care mama urma să ne -o dea. Săptămâna următoare plecam la munte! Ce fericire! Câtă nerăbdare! Simțeam că zilele stau în loc.

A sosit ziua cea mare. Înainte de răsăritul soarelui m-am trezit. Nu mai aveam somn. Rucsacul era pregătit lângă ușă. Bagajul era gata. Așteptam doar glasul mamei care ne va da deșteptarea.

Am plecat spre munte. Drumul

Amintiri din vacanța de vară

era șerpuit și totul se vedea minunat. În mașină am cântat și am admirat locurile minunate prin care treceam. Spre seară am ajuns la hotelul care urma să ne fie gazdă timp de o săptămână. Era curat și liniștitor. În acea noapte am adormit devreme.

A doua zi am plecat împreună cu familia în primul traseu montan din acea săptămână. Am început să urcăm pe scările de la cascada „Obârșia Ialomiței”. Acolo apa scliepa, păsările vesele ciripeau, iar florile din jur erau parfumate. Totul era încântător.

Următoarea zi, ne-a condus spre peștera Ialomicioara. Din nou totul mă surprindea. Apa spumoasă, scările nesfârșite și

umede păreau luate dintr-un basm cu zmei și fii de împărați. Ultima scară era atât de înaltă încât părea ca ne va conduce spre cer. Am urcat cu grijă iar sus s-a deschis o poieniță de basm.

Toate zilele au fost minunate. M-am simțit nemaipomenit în această săptămână.

Îmi aduc cu drag aminte de vacanța minunată de anul trecut și de zilele petrecute cu familia la munte!

*Sabin Mihnea Maravela
clasa a III-a B*

*Desen: Mihaela Murgu,
clasa a VII-a B*

Max, un câine de nădejde

Animalul meu preferat este cățelul. El este un animal care se atașează cel mai mult de oameni. Ei sunt capabili să își salveze stăpânul, în cazul în care sunt puși în pericol. Cățelei au o inteligență rară. Specia mea preferată de cățel este Beagle, așa că am primit un pui pe nume, Max. Această rasă este una dintre cele mai iubite rase de căței, datorită

temperamentului lor iubitor, jucăuș și energic. Nu este nici prea mare, nici prea mic, nici prea timid, dar este extrem de

prietenos. El iubește oamenii, în special copiii. Max are trei culori pe corp: alb, negru și cafeniu. Pe vremuri, era folosit drept câine de

vânătoare, dar pentru mine e doar prieten. Blana lui este scurtă și netedă, are urechi lungi, purtate pe lângă cap, ochi blânzi și un nas cu nări dezvoltate. Ca să fie ascultător, l-am dresat de mic. Cu el am participat la competiții pentru cauze umanitare.

Pot spune că Beagle-ul Max este potrivit pentru orice familie cu copii!

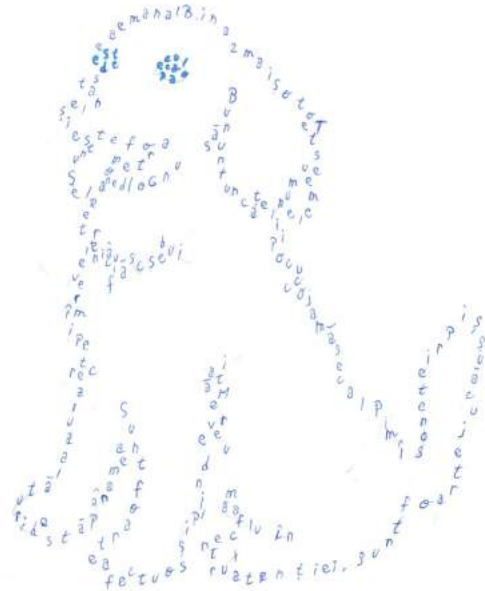
Sabina Elena Lungu,
clasa a III-a A

Caligrame

Bella

Toto

Aventurile mărețului Jack

A fost odată ca niciodată un obiect nemaiauzit, o comoară imensă la capătul unui curcubeu care apărea o dată pe an. Într-un sătuc din Irlanda, într-o casă sărăcăcioasă, locuia un tânăr pe nume Jack. El fusese părăsit în copilărie de către părinții săi și îi plăcea să se aventureze după comori. Înainte de a-l părăsi, părinții i-au lăsat o hartă care ducea către comoara de la capătul curcubeului, aceasta fiind păzită de o armată întregă de spiriduși malefici. Jack se hotărî să plece în căutarea comorii, dar avea nevoie de un ajutor pentru a poposi pe

insulă. Vecin cu el, la câteva case mai încolo, trăia un vrăjitor care nu avea o mână, fiindcă și-o pierduse în tinerețe în încercarea de a fura comoara. Vrăjitorul se gândi că poate să-l ajute pe Jack și îi spuse să îi aduca un vultur. Trei zile la rând a durat să prindă unul, iar după ce l-a prins, s-a dus cu el la vrăjitor, care a transformat vulturul într-o pasăre uriașă, cu patru aripi și i-a spus că pasărea poate să revină la forma ei inițială după o perioadă lungă de timp. Vrăjitorul l-a anunțat pe Jack, că pasărea se face din nou uriașă doar atunci când îi cântă un cântec. Jack îi mulțumi cu mare drag pentru ajutor și își văzu de călătorie. Pe drum, toți oamenii îi admirau șoimul, iar un hoțoman a încercat să i-l fure dar, deodată, șoimul se făcu tot de foc și îl arse pe hoț. Ajuns acasă pentru a se pregăti

de drum, Jack observă că harta dispăruse și îl rugă pe vrăjitor să afle unde se afla aceasta. Vrăjitorul i-a spus că a văzut cum harta i-a fost furată de un spiriduș malefic care păzea curcubeul și voia cu orice preț să elimine toate căile de a se ajunge la aceasta. Jack îl rugă pe vrăjitor să-i facă una la fel și mulțumit, își luă ziua bună și plecă. Vrăjitorul îl anunță

că insula e plină de capcane și că trebuie să fie atent să nu îl păcălească cineva. Când se făcu dimineață, Jack își lua inima-n dinți și cântă șoimului cântecul iar acesta își luă zborul. Jack a fost anunțat că, în câteva ore, curcubeul avea să apară și, când a ajuns pe insulă, i-a ieșit în cale o fată cu trei cozi de lup care îi spuse că, fie își continuă drumul, fie se întoarce de unde a venit. Fata dispăru într-o clipită ca și când nu ar fi fost acolo, dar Jack nu avea de gând să se întoarcă, așa că și-a continuat drumul, căci pentru asta era menit, să găsească comoara. A ajuns la o prăpastie uriașă și o voce misterioasă i-a spus că are două alegeri: să treacă peste un pod care de-abia se mai ține sau să își dea vulturul pradă unor lupi flamânzi. Vocea misterioasă îi spuse să gândească limpede iar Jack cugetă multă vreme și alege să treacă pe partea cu podul. El găsi în bagajul său

câteva bucăți de sfoară și câteva bucăți de lemn, pe care le legă și le atașă podului și, ca prin minune, podul se transformă într-unul nou. Trecu cu greu și de această încercare dar important era că, încă se afla în viață. După ce trecu podul, Jack intră într-o pădure întunecată unde, de la depărtare, se vedea un luminiș

și o casă. Jack, ostent, a bătut la ușa acesteia și i-a deschis o bătrână foarte zbârcită care îi dădu de mâncare și îl lăsă să se odihnească. Jack a întrebato de ce locuiește singură iar femeia răspunse că stătuse în trecut

cu fiica sa, dar aceasta fusese furată de niște spiriduși. Jack văzu cum curcubeul reapare și își luă la revedere de la bătrânică și plecă. Ajunse la comoară așa cum își propusese dar, când a încercat să o ia, insula toată a început să se prăbușească. Deodată, Jack căzu la pământ și când se trezi era într-o celulă alături de fata babei. Într-o clipită apără din nou fata cu trei cozi de lup și îi eliberă pe amândoi ca prin minune. Jack își luă zborul alături de fata babei, dar fără comoara după care venise. Chiar dacă nu a luat comoara, Jack tot a reușit să ia comoara inimii sale, pe fata babei cea zbârcită, o frumusețe de fată, mai frumoasă decât un curcubeu!

Robert Eduard Vlasie,
clasa a VI-a A

Aventura cea mare a mărețului Charles

A fost odată, într-un mic sat din Lumea Magiei, un băiețel pe nume Charles.

El era un copil obișnuit, ca toți copiii din sat.

Ceea ce nu știa Charles era că la naștere, a fost blestemat ca, la vârsta de optsprezece ani, să fie nevoit să o învingă pe vrăjitoarea pădurii întunecate, deoarece, dacă nu o va învinge, se va transforma în piatră.

Când avea 17 ani, mama lui i-a spus de vrajă iar băiatul a devenit foarte speriat dar aceasta l-a liniștit și i-a spus că leacul pentru a redeveni om era apa din „Fântâna Tinereții”, și că trebuie să se pregătească pentru această aventură.

Băiatul s-a pregătit pentru luptă, și-a luat calul primit în dar de la răposatul său tată și a pornit vitejește la drum.

Mergând, a văzut un om care cerșea la marginea satului sub un pod. Acesta i-a cerut o bucată de pâine și în schimb i-a dat o pană de corb.

După ce a ieșit din sat, băiatul a ajuns la o inscripție în piatră pe care scria că

acolo este „Tărâmul Goblinilor”, și că, oricine intră pe acele meleaguri, nu mai poate ieși.

Charles și-a făcut curaj și a intrat pe acel tărâm și după câțva timp au început să se audă zgomote din tufișuri. Fără să-și dea seama Charles a fost prins de o oaste de goblin, care l-au dus la regele lor. El l-a întrebat cu ce scop se află pe aceste meleaguri necurate iar Charles i-a spus toată povestea, dar regele a decis să îl cruțe și i-a dat provizii și o armură mai bună. Charles le-a mulțumit, s-a urcat pe cal și a pornit la drum.

După ce a ieșit din pădure a dat peste o prăpastie care tăia în două valea, a mers de-a lungul prăpastiei până la un pod care era păzit de un ciclop și pentru a trece pe pod trebuia să răspundă la ghicitoarea sa.

Ciclopul zise:

„O mie de frățiori

O mie de dințișori

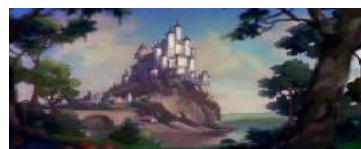
Stau înfipti câte și-o mie

Într-un fund de farfurie”

Charles și-a dat seama că răspunsul era „floarea-soarelui”, deoarece peste prăpastie era un lan de floarea-soarelui iar ciclopul avea una în vârful pălăriei. Ciclopul l-a lăsat să treacă mai departe.

După ce a trecut de lanul de floarea-soarelui, Charles a ajuns la granița pădurii întunecate și acolo a văzut multe lighioane care au

încercat să oprească, dar cu forța sa interioară, băiatul a ajuns în grădina castelului. Acolo a văzut o fată cu ochii ca de smarald

și părul blond ca aurul. Ea l-a rugat să o scape de vrăjitoarea, care o ținea captivă. Charles a spus că o va ajuta, dacă îi va spune unde este fântâna și cum o poate învinge pe vrăjitoare. Fata i-a spus că ultima picătură din fântână era

într-o sticluță în buzunarul vrăjitoarei. Calul magic al lui Charles i-a spus că pana era de fapt o sabie.

După o luptă crâncenă cu vrăjitoarea, Charles a încercat să distragă vrăjitoarea, ca fata să îi fure sticluța. Fata i-a dat sticluța și Charles a devenit mai puternic și a învins-o pe vrăjitoare.

Charles a luptat împotriva blestemului și a readus fericirea în Lumea Magiei, a cărui nou rege era chiar el.

*Ștefan Mocanu,
clasa a VI-a A*

Ce a fost și ce-a ajuns

A fost odată ca niciodată un pescar bun, blând, harnic, înțelept pe care soția lui îl iubea. Aceștia își doreau foarte mult o fată deoarece se gândeau la bătrânețile lor.

Într-o zi ,a venit un porumbel la ei si le-a zis că ,dacă vor ca femeia să nască o fetița,trebuie să îndeplinească o condiție: atunci cand fata va împlini optsprezece ani să plece de acasă în căutarea soțului cu care va trăi toată viața și ,daca nu vor îndeplini această condiție ,vor fi condamnați la săracie toată familia,inclusiv fata care se va naște. Cei doi s-au sfătuit și au acceptat propunerea. După spusele porumbelului femeia a dat nastere fetei care a primit numele Karina. Zi de zi Karina descoperea cât de mult îi plăcea pescuitul și mergea în fiecare zi la râu cu tatal ei. Părinții îmbătrâneau, fata creștea făcându-se frumoasă , deșteaptă, înțeleaptă și bună la suflet, blândă și curajoasă și , datorită acestor calități, fata era îndrăgită de toată lumea. Într-o zi Karina l-a întrebat pe tatăl ei:

-Tată, ce vom face de ziua mea când voi împlini optsprezece ani?

-Fata mea,va trebui să pleci în lume să îți cauți soț!

-Dar, de ce tată? De ce nu pot să rămân cu voi?

-Fata tatei, eu și mama ta te iubim foarte mult dar, înainte ca mama ta să te nască, la noi a venit un porumbel și ne-a zis că, dacă vrem o fată, trebuie să îndeplinim o condiție.

-Care este aceea tata?

-Trebuie să pleci în lume sa îți cauți soț, iar dacă nu se va îndeplini condiția, voi muri și eu și mama ta și tu. Iar noi nu ne dorim să mori.

-Bine tată, dacă așa zici tu, așa voi face! Nici eu nu îmi doresc să muriți.

A venit și ziua în care fata a împlinit optsprezece ani. Și-a luat o traistă cu mâncare, zece arginți, o sabie legată la brâu, un cal bine îngrijit și a pornit la drum. În cale i-a apărut o pădure întunecată. La poalele pădurii i-au ieșit în cale trei lupi dar Karina a scos sabia și le-a tăiat capetele. Pe la mijlocul drumului i-au ieșit în cale trei lei, cu coama stufoasă, dar Karina a scos din nou sabia de la brâu și le -a tăiat capetele și acestora. Când a ieșit din pădure, i-au apărut în cale trei zmei care nu o lăsau să treacă și i-au spus așa:

-Dacă vrei să treci ,trebuie să rezolvi această ghicitoare:

„Trei lupi

Trei lei

Trei zmei

Cine s-a luptat cu ei”

-Eu! Răspunse fata .

-Cum ți-ai dat seama ? întrebară zmeii uimiți.

-Păi, mie mi-au ieșit în cale la poalele pădurii : trei lupi, pe la mijlocul drumului trei lei, iar acum mi-ați ieșit voi în cale, și eu m-am luptat cu lupii, cu leii și acum cu voi și am învins de fiecare dată!

După spusele fetei zmeii au lăsat-o sa meargă mai departe și în cale i-a apărut un râu numit „râul de smarald”. Fata s-a oprit și a băut din acea apă fermecată și după aceea s-a simțit ca și cum nu ar

mai fi fost niciodată obosită. Karina a plecat mai departe și a intrat într-un orașel numit „orașelul prinților”. Acolo era o bătranică ce vindea cireșe iar Karina a cumpărat și ea trei cireșe și imediat bătrânica s-a transformat într-un balaur mare, fioros cu trei capete. Karina a scos sabia și a tăiat cele trei capete. Fata , crezând că cireșele erau bune de mâncat, a gustat una și s-a otrăvit, apoi a leșinat. Pe acolo trecea un prinț care a luat-o la castel și a îngrijit-o pana s-a făcut bine.Următoarea zi ,când fata s-a trezit , s-au îndrăgostit imediat unul de altul și prințul a cerut-o in căsătorie. Fata le-a scris o scrisoare părinților ei, în care le-a transmis că este bine și că se va căsători peste câteva zile cu alesul inimii ei.

Petrik și Karina au făcut nuntă mare de șapte zile și șapte nopți și au trăit fericiți până la adânci bătrâneți!

Ana Maria Adafinei,
clasa a VI-a A

Necazul unui ghiozdan

Este o zi călduroasă de vară. Mai sunt doar două săptămâni și se încheie anul școlar.

Cosmin este super încântat. Arde de nerăbdare ca școala să se termine, încă de când a început. Nu îi place defel să învețe la geografie, la istorie, să facă compuneri la română sau să lucreze exerciții la matematică.

Singura sa plăcere la școală este pauza. Pauzele acelea, când pleacă de la școală, în parcul de la grădiniță și nu îl observă nimeni. Nu pauzele când îl prinde doamna directoare sau femeia de serviciu și i se scade iar nota la purtare.

El este deja cu capul în nori. Adoră ultima săptămână de școală: activități, jocuri, excursii cu clasa și profesori drăguți. În schimb, până la ultima săptămână de școală,

trebuie să treacă de săptămâna dinaintea acesteia: teste, ascultări, medii încheiate. Este săptămâna cea mai grea din an. Este săptămâna în care trebuie să își repare toate mediile,

pentru a nu avea surprize neplăcute la înmânarea premiilor. Acum este acea „săptămână de foc”.

Băiatul pleacă de acasă, supărat, îndreptându-se spre autobuz. Este foarte atras de telefon, încât, când a coborât, și-a uitat ghiozdanul pe banchetă. Atunci când își ia privirea din telefon, constată

că nu are rucsacul la el.

Disperat, aleargă după mașină dar nu reușește să o prindă din urmă.

osmin începe să îi întrebe pe toți șoferii autobuzelor care treceau pe acolo dacă i-au văzut geanta.

A întrebat așa vreo jumătate de oră dar, până la urmă, și-a recuperat ghiozdanul murdar și mirosind foarte urât.

S-a uitat în el pentru a fi sigur că nu lipsește nimic. Din păcate, lipsea exact ce era mai important: copiuța. Cum își va mai repara el mediile fără copiuță? Cum?

Și, astfel, neatenția a făcut ceva bun dar și ceva rău: lucrul rău este că i-a distrus ghiozdanul băiatului, iar lucrul bun este că astfel nu a mai copiat.

Alexia Andrei,

Clasa a IV-a A

Pasiunea mea, desenul

După cum titlul sugerează, probabil v-ați dat seama care este pasiunea mea. Eu iubesc să desenez orice și oriunde. În caietele mele se află foarte multe schițe. Unii spun că sunt doar mâzgălituri, dar înseamnă mai mult de atât pentru mine. Alții spun că m-am născut cu talent, dar acest lucru nu este întocmai adevărat. Nu există “adevărat talent” la desen, există creativitate în fiecare dintre noi și depinde cum o folosim. Adevăratul “talent” vine din antrenament și muncă. Foarte mulți cred că mie mi-au

ieșit toate desenele din prima încercare. La început desenele mele nu erau nici pe departe comparabile cu orice fac acum, însă eu nu m-am dat bătută.

La început îmi desenam jucăriile-animăluțe, după care am încercat animale adevărate. După aceea am început să desenez oameni. Nu o să mint când spun că arătau destul de

rău dar am exersat, am căutat tutoriale pe youtube și am petrecut foarte mult timp refăcând exact același desen de foarte multe ori. Probabil acum vă întrebați cum arată arta mea acum. Ei bine, voi recunoaște că încă mai am mult de îmbunătățit. Știu că nu este perfectă și îi văd greșelile, însă acest lucru nu mă face să mă dau bătută, ci mă face să vreau să continui să exershez.

Bianca Alexandru,

clasa a VI-a A

Teatrul, pasiunea mea

„Dacă totul în lume e lipsit de sens, a spus Alice, ce ne împiedică să inventăm unul?”

De când am pășit prima oară, pe scena teatrului, pe podeaua din lemn, cu miros de povești, am simțit cum lumea mea capătă sens, că azi pot fi „Alice în țara minunilor”, mâine, „Tinker Bell” iar altădată să călătoresc la fel ca „Marry Popins”, prin sufletul meu unic, prin felul meu deosebit de a fi.

Ador să dau viață personajelor, prin ființa mea, prin privirea mea blândă, prin gesturile mele unice, ușor studiate.

Una dintre pasiunile mele este de a călători. Îmi place să descopăr lucruri noi.

Era o zi din vacanța mea de vară, pregăteam lucrurile pentru drum. Am luat la mine de toate, eram pregătit pentru orice. În sfârșit am terminat bagajele și urma o noapte lungă și grea deoarece înainte de orice plecare nu dormeam deloc. Într-un sfârșit m-am apucat să citesc ceva și am adormit. Era dimineață, când mătușa m-a trezit și mi-a zis să mă grăbesc ca să nu pierdem trenul. M-am trezit, m-am spalat și m-am îmbrăcat, fiind încântat că nu aveam să pierd o călătorie din cauza dormitului. Afară era

WWW.ONEDAYS.TUDIO.RO

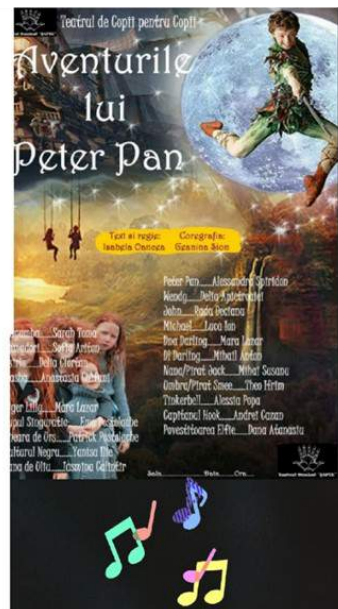
Aș vrea ca, anii să mă găsească la fel ca și acum, pe scena teatrului de visuri împlinite, cu mulțumirea că am dat un sens vieții: sensul de a trăi, prin ochii mei, povești cu prințese și prinți, povești în care binele învinge răul.

Pasiunea mea, călătoria

frumos. De abia răsărea soarele. Era un început frumos. Am ajuns în Gara de Nord, am cumpărat biletele, după aceea am urcat în tren și ne-am îndreptat către compartimentul de la ultimul vagon. Urma o călătorie lungă, cam de 38 de ore. În tren a fost plictiseală, iar eu făcea diverse lucruri pentru a-mi ocupa timpul.

Când am ajuns în Viena în gară era multă lume, voci peste voci, se anunța plecarea și venirea trenurilor dinspre diferite destinații, în concluzie era multă gălăgie. Am plecat spre hotelul la care eram cazați.

A doua zi am mers și am văzut muzeul militar, construit după planurile lui Ludowig Forester și Thephil Hansen, între anii 1850 și 1856, din câte știu a fost primul muzeu vienez, fiind o combinație

Alesia Ioana Popa,
clasa a III-a A

între stilurile bizantin, hispanic și neogotic. Acolo erau diferite camere, cea dedicată printului Eugen, care a fost o figură importantă pentru capitala Austriei.

În a treia zi am fost în parcul Statpark în care am văzut statuia de aur a lui Johann Strauss. Tot în acea zi am mâncat o delicată ciocolată, era un tort vienez ce a fost inventat în timpul primului Război Mondial pentru regele Franz Joseph.

Aceasta a fost călătoria mea de neuitat, pe aleile unui oraș plin de istorie.

Bogdan Trandafir,
clasa a VI-a A

O ultimă dorință

A fost odată ca niciodată, că de n-ar fi nu s-ar povesti, un mare împărat cunoscut de toți pentru vitejia lui în lupta cu zmeii. Acesta avea trei fii tineri, care trăiau într-un palat bogat, împodobit de către sătenii drept mulțumire.

Într-o zi, împăratul simțea că sfârșitul îi era aproape așa că își chemă băieții și le spuse :

-Dragii mei fii, eu nu mai am mult de trăit, așa că vă rog să îmi îndepliniți această ultimă dorință.

-Care este aceea? au întrebat fii foarte intristați.

-Dorința mea e, ca fiecare dintre voi să plece în lume să-și găsească norocul.

În următoarea zi băieții și-au făcut bagajele, și-au lustruit săbiile și arcurile și au plecat în grajd. Mihnea, fiul cel mare, a luat cel mai frumos cal, Paul s-a ales de asemenea cu unul frumos, însă mezinului,

Andrei, i-a rămas un cal mic și slab.

Înainte să pornească, împăratul îl opri pe Andrei și îi zise :

-Fiul meu, îți ofer această sabie a înțelepciunii, sunt sigur că îți va fi de folos în luptă.

-Mulțumesc, tată! a murmurat mezinul cu lacrimi în ochi.

După ce și-au făcut bagajele, băieții plecară în căutarea unor prințese. Merșeră ei ce merșeră și văzură în zare un turn înalt, protejat de trei zmei. Mihnea se apropie atent, își pregăti arcul, luă trei săgeți și ucise toți zmeii dintr-o lovitură. După ce urcă în turnul păzit de

cei trei zmei, Mihnea găsi o prințesă ținută captivă pe care o eliberă tăind sfoara cu care era legată. Fiul cel mare se întoarse la palat împreună cu prințesa și îi lasă pe frații lui să își continue drumul.

Nu după mult timp, Paul și Andrei zăriră un mare palat în depărtare însă, pentru a ajunge la el, ei trebuiră să treacă prin Pădurea Suferinței. Această pădure și-a căpătat numele datorită faptului că nimeni nu

s-a mai întors în viață din ea, dar asta nu i-a speriat pe cei doi prinți. Vântul suiera printre copaci, creând o atmosferă înfricoșătoare. Paul și Andrei treceau prin pădure însă, când erau aproape de ieșire un urlet s-a auzit. Frații se uitară în urma lor și văzură că sunt urmăriți de niște lupi înfometati. Paul își apucă sabia și, cu o mișcare rapidă, spintecă toți lupii din calea lui. Andrei îi mulțumi că l-a salvat și cei doi își continuară drumul.

Ieșind din pădure, misiunea lor părea terminată dar, Paul și Andrei se apropiară rapid de

palat. Când să deschidă ușa, în spatele lor apărură un vrăjitor care își chemă dragonul pentru a omorî pe oricine încerca să intre în palat. Dragonul zbura spre ei și se pregăti să scuipe flăcări mortale către cei doi fii de împărat. Andrei și Paul păreau fără scăpare, acesta urmând să fie sfârșitul lor, până când Andrei și-a adus aminte de sabia înțelepciunii primită de la tatăl său. Aproape instantaneu, mezinul aruncă sabia ca o lance în inima dragonului care pieri pe loc. Vrăjitorul însă nu se dădu bătut și chemă șapte lilieci uriași care fură imediat uciși de cei doi frați. Văzând acestea, vrăjitorul se retrăsese în peștera lui, de teamă că va fi și el omorât.

Urcând în palat, cei doi frați au descoperit alte două prințese prizoniere pe care le salvară și le duseră acasă la tatăl lor.

Împăratul nu putea fi mai fericit, toți cei trei fii ai lui aveau acum propria lor familie și, în scurt timp, acesta a devenit bunice.

*Bianca Ana Maria Alexndru,
clasa a VI-a A*

În lumea celor "mici" cu suflet mare

Numele meu este Enică Robert Gabriel și sunt elev în clasa a VI-a A, Școala Gimnazială Nr. 5, Galați. M-am născut cu o displazie osoasă n u m i t ă

achondroplazie, o formă de nanism ce afectează în principal sistemul osos. Acest fapt nu îmi limitează speranța de viață sau abilitățile intelectuale. În familia mea nu exista alte persoane afectate iar statisticile arată că această mutație genetică spontană apare în aproximativ 1 din 20.000 de nașteri.

Mai exact, probabil ați observat că membrele mele sunt mai scurte decât normal pentru vârsta mea iar trunchiul are mărimea normală. Acest lucru înseamnă că, atunci când stau pe scaun am aproape aceeași mărime ca restul copiilor dar, atunci când stau în picioare diferența este vizibilă. Totuși, sunt un copil tipic, fericit.

Este foarte important pentru noi, oamenii mici de statură, să fim tratați cu demnitatea și respectul cerute de vârsta noastră și nu de statura noastră, acei centimetri în minus fiind compensați de inteligență, curaj și ambiție.

Voi, cei care mă cunoașteți, poate sunteți întrebați de cei apropiați de ce sunt așa de mic. Va rog să le explicați că așa m-am născut. Am o statură mică, dar sunt la fel ca restul copiilor în restul privințelor și am o inimă "foarte mare".

Din punct de vedere practic, pot avea nevoie de un scaunel pentru a ajunge la lucruri. Pot merge sau alerga puțin mai încet decât restul, iar, în anumite ocazii, pot obosi mai repede.

Gena Achondroplasiei a fost descoperită în 1994. În prezent, de la descoperirea acesteia, un progres foarte mare a fost făcut în descoperirea tratamentelor potențiale pentru oameni cu statura mică.

În acest moment unul dintre posibilele tratamente este operația de alungire a oaselor, făcută în primii ani ai adolescenței, fiind una dintre cele mai populare metode de tratament însă, o operație dureroasă, care se întinde pe luni de zile și ani de refacere. Eu încă sunt

reticent la această operație. Câțiva centimetri în înălțime pentru voi pot părea banali însă pentru mine, vitali.

Într-o societate în care se duce o luptă crâncenă pentru drepturile egale pentru persoanele cu dizabilități e greu să îți demonstrezi „normalitatea” și nu văd de ce ar trebui să mă mutilez eu printr-o operație pentru a fi acceptat de societate, când societatea ar trebui să facă ceva pentru fiecare dintre noi, cei speciali.

În România, începând cu anul 2012, a luat ființă Asociația Oamenilor Mici, asociație din care fac și eu parte. Asociația Oamenilor Mici își propune să lupte împotriva prejudecăților societății prin reducerea suferinței și a dezavantajelor cu care se confruntă persoanele de statură mică și atenuarea barierelor sociale.

Până în prezent, pentru mine Achondroplasia a însemnat o enciclopedie a aptitudinilor: înot, pian, karate și multe altele.

În ciuda faptului că deseori sunt afectat de răutățile involuntare ale celor din jur, datorită celor dragi și a celor care îmi sunt alături necondiționat, reușesc să merg înainte, motto-ul meu principal fiind „Esențele tari se țin în sticlucle mici”.

Așadar, vă invit să vă alăturați dorinței mele de a schimba și îmbunătăți percepția oamenilor asupra "normalității fizice" și standardelor impuse de aceasta. Uniți, vom reuși să schimbăm percepția asupra normalității! Toți suntem egali!

Robert Gabriel Enică,
clasa a VI-a A

Târgul de prăjituri

Un ecler și-o savarină,
Un tort și o amandină,
Îmi fac ziua mai senină!
Tare- aș vrea acum să-mi
fac

O bezea și-un cozonac,
Dar nu știu cum să le-mpac.
Dacă nu aș fi la scoală
Mi-aș face în mare grabă
Cu cacao o ruladă!
Vreau să-mi iau neapărat
Cu fructe un "diplomat",

Dar să fie asortat.
Și -aș mai vrea, dacă se poate
Trei remorci cu ciocolate,
Să le mănânc eu pe toate!
N-am să uit de înghețată,
Dați-mi-o mie pe toată,
Și va dispărea pe dată!

Și-aș mai bea strop cu strop
Nouă sticle cu sirop,
Dar nu vreau să mă îndop!
Biscuiți, napolitane,
Aș mânca trei camioane,
Dar nu goale, cu banane!
Sigur n-am să fac prostia,
Să-mi mai iau și glicemia
Că m-apucă nebunia!

Rareș – Constantin Serea,
clasa a II-a A

Bucurii de primăvară

Primăvara a sosit!
Toate florile au înflorit.
Hai, copii să ne jucăm,
Săniuța s-o lăsăm!

Și acum copii, voi dragi,
Să culegem numai fragi,
Pentru că afară
Este primăvară!

Estera Căuș , clasa I B

Mama

Mami, te iubesc!
Inimioara mea, ție ți-o
dăruiesc,
Și sufletul tău eu îl prețuiesc.

Mami, te iubesc!
Niciodată nu am să te părăsesc,
Totdeauna cu tine vreau să
trăiesc!

Mami, te iubesc!
Poezia aceasta vreau să o
citești,
Și cu dragostea mea tu să te
mândrești!

